

ROZPADNIENIE (5) *sb n*

rof- (3), roz- (2).

N sg rozpadnienie (5); -é (2), -(e) (3).

Sł stp, Cn brak, Linde XVII w. s.v. 1. rozpaść; poza tym bez cytatu s.v. rozpad.

Otwór, pęknięcie powierzchni; hiatus Mącz, Calep; scissio, scissus Mącz (5) : Scissus et scissio, Rznienie/ rospádnienie/ rozliędźnienie/ roftąpienie. Mącz 372a.

rozpadnienie czego (1): Kopytá rospádnnienie SienLek Aaaa.

a. *Urwisko, przepaść (3) : Chasma – Przepálc, rozpadnienie, rozwarczenie. Calep 187b, 482b; [Volck Xxx3].*

Wyrażenie: »rozpadnienie ziemie« (1): Hiatus terrae, Rofpádnnienie/ roftąpienie álbo vrwánie ziemie. Mącz 156b.

Cf ROZPADLINA, 1. ROZPAŚĆ SIĘ

RS